

TULEVAISUUDESTA... TIETOA TULEVAISUUDESTA... TIETOA

Tämä kuuluu jokaiselle! Jos haluat tietää, mitä on tulossa, lue tämä kirjoitus ja täytä lipuke!

TODELLISIA TULEVAISUUDENNÄKymiä

Kuluneina vuosina maailma on saanut nähdä yhä enemmän onnettomuuksia. Kuivuuskaudet, tulvat, tuhoiset pyörremyrskyt ja maanjäristykset ovat seuranneet toisiaan taukoamatta. Tuhannet ovat menettäneet henkensä hirveissä onnettomuuksissa maalla, merellä ja ilmassa. Miljoonat kuolevat nälkään, monet valtiot ovat valtavisassa talousvaikeuksissa kykenemättöminä maksamaan velkojaan. Sodan, kansannousut, väestöräjähdykset ja jatkuva luonnon saastuminen saavat ihmiset pelkäämään tulevaisuutta.

Monet näistä tapahtumista on selvästi ennustettu Raamatussa (Matt. 24:4-31; Luuk. 21:25-28; Ilm. 6:12-17; 16; 17; 18). **Jumala on aina ennakkolta varoittanut ihmisiä tulevista tuomioista, jotka sitten ovat kohdanneet heitä heidän jumalattomuutensa seurauksena** (Jes. 24:5-20; 46:9,10; Aamos 3:7; Ilm. 1:1).

OPETUKSIA MENNEISYYDESTÄ

Jumala kertoi esimerkiksi Nooalle **vedenpaisumuksen** tulosta, Abrahamille ja Lootille **Sodoman ja Gomorran kaupunkien hävittämisestä** ja Moosekselle **Egyptin viitsauksista**.

Nämä tapahtumat on kirjoitettu muistiin meitä nykyään eläviä varten varoituksena, että ne auttaisivat meitä ymmärtämään selvästi, että kaikki Raamattuun kirjoitetut ennustukset ovat toteutuneet hämmästyttävällä tavalla, ja niin tapahtuu myös tulevaisuudessa (1. Kor. 10:6-12; 2. Piet. 2:5-9; Hebr. 4:11).

Niin on toteutuva myös se vakava varoitussanoma, jonka Jumala on antanut meille, ihmiskunnan viimeiselle sukupolvelle, ja josta kertoo

KOLMEN ENKELIN SANOMA,

jonka löydämme Johanneksen Ilmestyksen 14. luvusta. Tämä on viimeinen kutsu, jonka Jumala lähettää kaikille ihmisille ennen Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä Kuninkaana ja Tuomarina.

Se sisältää vakavimman varoituksen, mikä Raamatusta löytyy tulevasta tuomiosta.

1. "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomiionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet."

2. "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, tuo portto, joka iljetyksillään on vietelty kaikki kansat juomaan vihan viiniä."

3. "Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu Jumalan vihan maljaan. Häntä kidutetaan tulleissa ja rikin kalkussa pyhien enkelien ja haritsien edessä. Tulesta, joka ihmisistä kichuttaa, nousee savu aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän, ei yön lepoa – ei niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa pedon nimen merkikseen." (Aikaisemmassa käännöksessä: "... sen nimen merkin." Ilm. 14:6-11.)

Tämä kehoitus on elintärkeä jokaiselle! Mutta miten voimme välttää palvelemasta petoa ja sen kuvaa tai ottamasta sen merkkiä, ellenme tiedä, mitä ne tarkoittavat? On kohtalokasta olla tietämätön näistä asioista. "Näin tuhoutuva minun kansani, sillä kukaan ei tunne minua" (Hos. 4:6; vrt. Jes. 29:13,14). Jumala on kuitenkin luvannut antaa tietoa vilpittömille ihmisille (Sananl. 2:1-7; Dan. 12:4,10; Matt. 7:7,8).

"Näin sanoo Herra Jumala: Niin totta kuin elän, en minä tahdo, että jumalaton kuolee vaan että hän kääntyy teiltään ja saa elää. Kääntyköö! Kääntyköö pahoilta teiltänne! Miksi te kuulisitte, israelilaiset!" (Hes. 33:11; vrt. 2. Piet. 3:10,11; Mal. 3:18-20; 4:1,2).

Mitä tarkoittaa peto, jolla on tuo omituinen merkki?

Ennen kuin tarkastelemme lähemmin tätä petoa, meidän täytyy ymmärtää sen historiallista taustaa. Parhaiten voimme aloittaa Danielin kirjasta, joka ennustaa suurenmaisesti maailmanhistoriaa kuudennelta vuosisadalta alkaen ennen Kristusta aina ajan loppuun saakka.

Raamatun ennustuksissa käytettyjen vertauskuvien tulkintaa ei ole jätetty ihmisten arvailujen varaan. Ennustukset ovat etukäteen kirjoitettua historiaa. Raamattu itse antaa avaimen niiden ymmärtämiseen (2. Piet. 1:20).

Ennustuksissa sana "peto" joka nykyisessä raamatunkäännöksessä joissakin kohdissa on korvattu sanalla "eläin", tarkoittaa kuningasta tai valtakuntaa. Tämä on ilmaistu selvästi Dan 7:17,23: "Nuo neljä suurta eläintä tarkoittavat, että neljä valtakuntaa nousee hallitsemaan maailmaa... Neljäs eläin tarkoittaa neljättä valtakuntaa..." Dan. 7:3 sanottaan: "Merestä nousi neljä suurta eläintä."

"Meri" tai "vedet" kuvaavat ennustuksissa "kansoja, joukkoja, maita ja kielitä" (Ilm. 17:15; vrt. Jes. 8:7). Danielin kirjan seitsemännessä luvussa profetalle näytetään tulevat maailmanvallat "eläiminä", (vanhemman käännöksen mukaan "petoina"). Toisen kuvauksen maailmanvalloista löydämme Dan. 2:27-45, missä kuvapatsaan eri osat esittävät havainnollisesti maailmanhistorian kulkua Babylonin maailmanvallasta nykyiseen Eurooppaan saakka.

LEIJONA

"Ensimmäinen oli kuin leijona" (Dan. 7:4; vertaa Dan. 2:37,38). Tämä kuvaa **Babylonian maailmanvaltaa**, joka hallitsi ajalla 608-538 eKr, mihin aikaan myös Daniel eli. Pergamon-museossa Berliinissä voidaan vielä nykyäänkin ihailla siivekstä leijonaa historiallisena todisteena tuosta ajanjaksosta.

KARHU

"Ja katso, oli toinen eläin, karhun kaltainen, joka seisoi toisella suunnalla (vanhempi käännös: "Se nostettiin toiselle kyljellensä"), ja sillä oli kolme kylkihaut suussaan, hampaitten välissä. Sille sanottiin: Nouse, syö paljon lihaa." (Dan. 7:5) Tämä peto tarkoittaa samaa kuin hopeinen rinta ja käsiävät Dan. 2:32,39. Se kuvaa **Meedian ja Persian valtakuntaa**, joka seurasi Babylonian maailmanvaltaa ja hallitsi vuosina 538-331 eKr. Se oli kaksoisvaltakunta, jossa hallitsivat ensiksi meedialaiset ja myöhemmin persialaiset. Kuvapatsaan kaksi kättä ja karhun nouseminen toiselle kyljelleen kuvaavat tätä seikkaa. Toisesta puolesta tulee toista vahvepi. Kolme kylkihaut kuvaavat Babylonin, Lydyian ja Egyptin valtakuntia, jotka Meedo-Persia kukisti.

PANTTERI

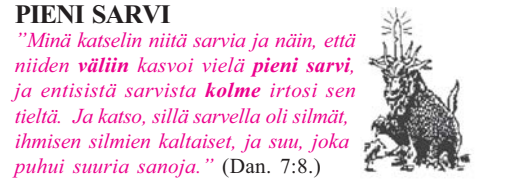
"Vielä minä näin, että oli kolmaskin eläin, kuin pantteri, jolla oli neljä linnunsiipeä selässään, ja sillä eläimellä oli neljä päätä, ja sille annettiin valta." (Dan. 7:6.) Tällekin pedolle löytyy rinnakkainen kuvaus Dan. 2:32 ja 39 jakeista. Se oli **Kreikan valtakunta**,

joka hallitsi ajalla 331-168 eKr. Aleksanteri Suuren johdolla se kukisti persialaiset ja jakaantui sitten hänen kuolemansa jälkeen neljään osaan, joita ne neljä päätä kuvaavat (Makedonia, Traakia, Syyria ja Egypti).

NELJÄS ELÄIN

"Ja vielä minä näin yöllisessä näyssäni, että oli neljäs eläin, pelottava, kauhistuttava ja hyvin väkevä. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja ruhjoi kaiken ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin aikaisemmat eläimet, ja sillä oli kymmenen sarvea." (Dan. 7:7.) Tämänkin vallan löydämme myös Danielin toisesta luvusta, jakeista 33, 40 ja 41. Neljäs, Kreikkaa seurannut valtakunta oli **Rooman maailmanvalta**, joka hallitsi vuodesta 168 eKr. vuoteen 476 jKr. Tämä eläin oli niin erilainen kuin kaikki Danielin tuntemat eläimet, että hän ei kyennyt nimeämään sitä tarkemmin. Ne "kymmenen sarvea" tarkoittavat "kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta" (Dan. 7:24, vanhempi käännös.) On historiallinen tosiasia, että Rooman valtakunta kukistui vuonna 476 jKr., ja sen tilalle nousi kymmenen valtakuntaa, nimittäin kymmenen germaanista heimoa, jotka nykyään muodostavat Euroopan valtiot. Dan. 7:7 jakeen sarvia vastaavasti niitä Dan. 2:42-44 jakeissa kuvataan patsaan kymmenenä varpaana. Nämä heimot olivat: 1. alemannit (nyk. Saksa), 2. frankit (Ranska), 3. anglosakit (Iso-Britannia), 4. burgundit (Sveitsi), 5. länsigoitit (Espanja), 6. sveevit (Portugali), 7. lombardit (Italia); 8. herulit, 9. vandaalit 10. itägoitit.

PIENI SARVI
"Minä katselin niitä sarvia ja näin, että niiden väliin kasvoi vielä pieni sarvi, ja entisistä sarvista kolme irtosi sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät, ihmisen silmien kaltaiset, ja suu, joka puhui suuria sanoja." (Dan. 7:8.)

Tuntomerkkejä:

1. Se kasvoi kymmenen sarven (valtakunnan) välistä, ja kolme niistä kymmenestä sarvesta reväistiin pois sen tieltä (toisten raamatunkäännösten mukaan) sen noustessa valtaan.

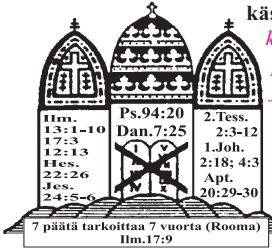
2. Dan. 7:24 kerrotaan, että tuo pieni sarvi tulee esille niiden kymmenen sarven jälkeen.

Vain yksi valta historiassa sopii tähän kuvaukseen. Itse Roomassa, kukistuneen maailmanvallan keskuksessa, syntyi vuoden 476 jKr. jälkeen paavinvalta, katolisen kirkon yhden miehen hallinto. Sen valtaannousun aikana kolme germaanista heimoa, herulit, vandaalit ja itägoitit, "repäistiin pois sen edestä". Itä-Rooman keisarin Justinianuksen päätöksellä (Codex Justinianus) asetettiin vuonna 533 jKr. Rooman piispa kaikkien kristillisten kirkkojen pääksi. Yllämainituista kolmesta heimosta viimeisinä tätä päätöstä vastustaneita itägoitit voitettiin ja karkotettiin Roomasta keisarillisen kenraali Belisariuksen toimesta vuonna 538 jKr., jolloin paavilliselle Roomalle vahvistui myös poliittinen valta-asema **profetaalisesti ennustetuksi aikajaksoksi** (tästä enemmän myöhemmin).

3. Dan. 7:25 kerrotaan tästä sarvesta: "...tuhoaa Korkeimman pyhiä...", mikä viittaa suureen kristittyjen vainoon. Kukaan, joka tuntee historiaa, ei voi kieltää tämän lausunnon toteutumista paavinvallan toiminnassa. Keskiajan hirveät vainot (polttoriviot, "harhaoppisten" kidutukset, ristiretket) muodostavat tunnetun, synkän luvun historiassa.

4. Vielä sanotaan: "...pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain". Paavillinen järjestelmä todella muutti Jumalan lain, kymmenen käskyä: se poisti katekismuksesta toisen käskyn, joka kieltää kumartamista ja palvelemasta patsaita ja jumalankuvia sekä muutti neljännen käskyn, joka velvoittaa pyhittämään sapatin ja on ainoa „aikaa“ koskeva käsky, siirtämällä Jumalan lepopäivän viikon seitsemänneltä päivältä ensimmäiselle päivälle. (Vrt. 2. Tess. 2:3,4; Ps. 94:20.)

Se muutti jumalanpalveluksen „ajan“. Asetettiin väärä palveluksen päivä. Alkuperäisen muuttumattoman seitsemännen päivän sapatin (vrt. 2. Moos. 20:8-11; 31:13,16,17; Hes. 20:12; Jes. 56:2,3,6,7; Ps. 89:35; Hebr. 4:10,11; Jaak. 2:10) sijaan, jota Kristus ja apostolit viettivät (Luuk. 4:16; Matt. 24:20; Apt. 13:42; Hebr. 4:10,11), tuli viikon ensimmäinen päivä (pakanallinen „auringon päivä“), jota Jumala ei koskaan ole määrännyt Jumalanpalveluksen päiväksi, vaan jonka hyväksymisestä hän jopa on varoittanut kansaansa (Ilm. 14:9-11; 16:2; 19:20; vrt. Hes. 8:16-18).

5. "Pedolle annettiin suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja, ... Niin se avasi suunsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa." Ilm. 13:5,6. (Vrt. Dan. 7:8,25; 11:36; 2. Tess. 2:3,4.) Miten Raamattu määrittelee Jumalan pilkkaamisen? Jeesusta vastaan tehdyssä salahankeessa Häntä syytettiin jumalanpilkasta: "Sinä teet itsesi jumalaksi, vaikka olet ihminen!" (Joh. 10:33.) Toisenlaisesta "jumalanpilkasta" luemme Luuk. 5:21: "Mikä mies tämä on? Hän herjaa Jumalaa, kun puhuu noin. Kuka muu kuin Jumala voi antaa syntejä anteeksi?" Molemmat mainitut jumalanpilkkan muodot ilmenevät paavinvallassa. ("Tässä maailmassa me olemme Kaikkivaltiaan Jumalan sijassa." Paavi Leo XIII:n ensyklopedia, 20.6.1894.) Paavia kutsutaan usein myös nimellä "Pyhä Isä", vaikka Jeesus kielsi puhuttelemasta näin ihmisiä (Matt. 23:9), sillä tämä nimitys kuuluu ainoastaan Taivaalliselle Isälle (Joh. 17:11).

6. Profeetat ennustavat jopa paavin valtakauden pituuden: Dan. 7:25; 12:7 ja Ilm. 12:14 kolmeksi ja puoleksi ajaksi, Ilm. 11:2 ja 13:5 jakeissa 42 kuukaudeksi ja Ilm. 11:3 sekä 12:6 taas 1260 päiväksi.

Koska Raamatussa profeettalliset ajanjaksot ilmaistaan siten, että päivä tarkoittaa vuotta (Hes. 4:6 ja 4. Moos. 14:34), voimme havaita, että kaikki nämä aikaat koskevat ilmoitukset viittaavat samaan 1260 todellisen vuoden aikakauteen. Kuukauteen lasketaan 30 päivää (1. Moos. 7:11,24 ja 8:4.) ja vuoteen 360 päivää. Täten 3,5 vuotta x 12 kuukautta = 42 kuukautta, ja 42 kuukautta x 30 päivää = 1260 päivää, siis todellisuudessa 1260 historian vuotta. Tämä ennustettu aikajako löytyy todellakin toteutuneena paavinvallan historiassa. Viimeisenä paavinvaltaa vastustaneena "sarvena" olleiden itägoottien karkottaminen Roomasta vuonna 538 jKr. tunnustetaan yleisesti paavin poliittisen vallan aluksi. Kun laskemme tuosta vuodesta eteenpäin 1260 vuotta, päädyimme vuoteen 1798 jKr. Juuri sinä vuonna, Ranskan vallankumouksen yhteydessä, ranskalainen kenraali Bertier otti Paavi Pius VI:n vangiksi. Paavi Pius VI kuoli vankilassa. Siten täytyi myös tämä ennustus: "Jos kaika vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu". (Ilm. 13:10; vanhempi suomennos.) Paavilla ei enää milloinkaan sen jälkeen ole ollut sellaista mahtia ja vaikutusvaltaa kuin siihen saakka oli ollut. Kun siirryttiin demokraattiseen hallitusmuotoon ja Rooma muutettiin tasavallaksi, paavin poliittinen valta murtui. Tämä tapahtui tarkalleen ennustuksissa kerrottuun aikaan, 1260 vuoden päätyessä. Ilmestyskirjan 13:1-10 jakeissa kuvataan pääpiirteissään paavillisen vallan historia, miten se nousee Rooman maailmanvallasta, hallitsee 1260 vuotta ja saa lopulta kuolettavan haavan.

7. Johanneksen Ilmestyskirjan 13:3 kertoo: "Minä näin, että yksi pedon päästä oli saanut surmaniskun, mutta haava oli parantunut. Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä." Tämä osoittaa, että tuo valta on olemassa Jeesuksen takaisintuloon saakka (vrt. Dan. 7:21,22).

8. Sen vallan saaman kuolinhaavan ja sen ajan välillä, jolloin se saa valtansa takaisin, kuvaan astuu eräs toinen eläin: "Sitten näin, kuinka toinen peto nousi maan uumenista. Sillä oli kaksi sarvea, kuin karitsan sarvet, mutta se puhui kuin lohikäärme. Se käyttäytyi ensimmäisen pedon puolesta tämän koko valtaa ja panee maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut." Ilm. 13:11,12. Mitä valtaa tässä kuvataan?

Tunnusmerkit:	Selitykset:
1. Se nousee "maan uumenista" tai "maasta" (Ilm. 13:11.)	1. Se syntyy uudesta tai hyvin harvaanasutusta maasta.
2. Se ilmestyy siihen aikaan, jolloin merestä nousut peto saa surmaniskun (vuonna 1798, Ilm. 13:1,3,10).	2. Kasvaa kansakunnaksi siihen aikaan, jolloin paavinvalta murtuu (1763-1800).
3. Sillä on kaksi sarvea kuin karitsan sarvet (Ilm. 13:11).	3. Se saa voimaa kahdesta kristillisestä periaatteesta: uskonnollisesta ja kansalaisvapaudesta.
4. Sillä ei ole päissään kruunuja (sama) (Ilm. 13:11).	4. Ei ole kuningaskunta, vaan tasavalta.
5. Se käyttäytyi ensimmäisen pedon puolesta sen valtaa (Ilm. 13:12).	5. Siitä tulee voimakkain maailmanvalta.

Vain yksi valta historiassa täyttää nämä ennustuksen tunnusmerkit, nimittäin Amerikan Yhdysvallat, jotka muodostuivat vuosina 1763-1800. Näemme Ilm. 13:11-18 jakeista, että se on alussa vaatimaton, mutta kasvaa johtavaksi maailmanvallaksi ajan lopulla. Raamattu ennustaa, että Amerikka pystyytään "pedon kuvan", jonka kautta se saattaa ihmiset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut. Tämä kuva on tarkka jäljennös siitä, mitä paavinvalta oli 1260-vuotisen valtakautenaan. Se, että käytetään ilmausta "kumartamaan", viittaa selvästi siihen, että kyseessä on poliittis-uskonnollinen valta. Dan. 3:5,10,14,18 ja 28 jakeista ilmenee, että ihmisten kuvien ja valtasymbolien palvomineen on epäjumalanpalvelusta ja siten Jumalan toisen käskyn rikkomista (2. Moos. 20:4-6). Myös sunnuntai lepopäivänä on valtasymboli, osoitus paavin arvovalta, jolla hän voi säätää omia käskyjään. Tämä on katolisen kirkon oma opetus, kuten seuraavassa selviää. Näin ennustukset osoittavat, että pystyttämällä "kuvan" Amerikka tulee pakottamaan sunnuntai-pyhittämistä, joka on "pedon merkki". Tämä "kuva" on langennut protestanttisuus, ekumeeninen kirkkojen liitto, joka yhteistyössä hallituksen kanssa tulee säätämään uskonnollisia lakeja. Koko maailma tottelee tätä sunnuntai-pyhittämistä koskevaa lakia. Paavikunta on ylpeä siitä, että se on voinut muuttaa kymmentä käskyä. Tulevaisuuden ratkaiseva kysymys, valinta elämän ja kuoleman välillä, on siinä, tottelemmeko Jumalaa vai ihmiskäskyä (Ilm. 13:14,15; Mal. 3:18,19; Ilm. 16:2).

Huomatkaa, että Amerikka tänä aikana "tekee suuria tunnustekoja ja saa tulen lyömään taivaasta maahan ihmisten nähden". (Ajatelkaamme Hiroshiman atomipommiä v. 1945, viimeaikaisia Amerikan ilmasotia tai myös yhä lisääntyvää väärää hengellistä tulta karismaattisissa liikkeissä, joka on alkanut Amerikassa.) "Niillä tunnusteilla, joita sillä on valta tehdä ensimmäisen pedon nimissä, se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat, niin että saa heidät tekemään patsaan sen pedon kummiaksi, jota on isketty miekalla mutta joka on vironnut henkiin." (Ilm. 13:13,14; Vrt. Matt. 24:24.) Paavikunta pitää sapatin muuttamista viikon ensimmäiselle päivälle omana tekonaan ja osoituksena vallastaan uskonnollisissa kysymyksissä (Vrt. Dan. 7:25): "Sunnuntai on katolinen säädös,

ja vaatimusta sen pyhittämisestä voidaan perustella vain katolisuuden arvovallalla ... Pyhästä Raamatusta, sen alusta loppuun saakka, ei löydy ainoatakaan kohtaa, joka oikeuttaisi julkisen viikoittaisen jumalanpalveluspäivän siirtämisen viikon viimeiseltä päivältä viikon ensimmäiselle päivälle." (Catholic Press, Sidney, 25.8.1900.)

"Pyhitämme sunnuntain lauantain sijasta, koska katolinen kirkko v. 364 Laodikean kirkolliskokouksessa siirsi pyhyiden lauantailta sunnuntaille." (P. Geiermann, "The Convert's Catechism of Catholic Doctrine", teos, joka sai 25.1.1910 paavi Pius X:ltä apostolisen siunauksen.)

"Kristus ja apostolit pitivät seitsemännen päivän sapatia, sitä viettivät ja sen tunnustivat myös ensimmäiset kristityt, kunnes Laodikean kirkolliskokous syrjäytti sen. Vasta tämä kirkolliskokous ratkaisi Herran päivää koskevan kysymyksen ja kielsi pitämästä seitsemännen päivän sapatia kirkonkirouksen uhalla." (William Prynne, "Dissertation on Lord's Day", s. 32.)

"Sapatti, lain tunnetuin päivä, muutettiin Herran päiväksi. Se, niin kuin eivät muutkaan vastaavat, ei ole menettänyt voimassaaoloaan Kristuksen opetuksen johdosta (sillä hän itse sanoo, ettei ole tullut kumoamaan lakia, vaan täyttämään sen), vaan se muutettiin kirkon arvovallalla." (Rheggion arkkipiispa, saarna 18.1.1562 – Mansi XXIII, s. 526.)

"Pyhä katolinen kirkko siirsi lepopäivän lauantailta sunnuntaille, viikon ensimmäiselle päivälle. Mitä kirkkoa koko sivistynyt maailma tottelee? Protestantit ... tunnustavat kunnioittavansa suuresti Raamattua, ja kuitenkin viettämällä sunnuntaita he tunnustavat katolisen kirkon arvovaltaa. Raamattu sanoo: 'Muista sapatin päivää, että sen pyhittäisit', mutta katolinen kirkko sanoo: 'Ei, pidä viikon ensimmäinen päivä pyhänä' - ja koko maailma tottelee sitä!" (Kirkkoisä Enright, 15.12.1889.)

"Tietysti katolinen kirkko todistaa, että muutos [sapatista sunnuntaihin] oli hänen tekonsa... Ja tämä toimitus on kirkon auktoriteetin merkki uskonnollisissa." (H.F.Thomas, Kanzler von Kardinal Gibbons, 2. lokakuuta 1895)

9. Ilm. 13:18 löytyy vielä yksi tuntomerkki, pedon luku: "Se, jolla on ymmärrystä, laskeeseen pedon nimen lukuarvon: se on erään ihmisen luku, ja se luku on kuusisataakuusikymmentäkuusi."

Yksi paavin virkanimistä on "Vicarius Filii Dei", mikä käännettynä on: "Jumalan Pojan sijainen". Katolinen lehti "Our Sunday Visitor" vastasi lukijoilta tulleeseen kysymykseen 18.4.1915 näin: "Paavin hiippaan (tiraan) kaiverretut kirjaimet ovat: 'Vicarius Filii Dei'. Tämä nimitys on jo sinänsä

V** -	5
I -	1
C -	100
A -	0
R -	0
I -	1
U* -	5
S -	0
F -	0
I -	1
L -	50
I -	1
I -	1
D -	500
E -	0
I -	1
666	

*U- ja V-kirjaimilla on sama lukuarvo 5

jumalanpilkkaa, koska se korottaa haltijansa Kristuksen todellisen maanpäällisen edustajan, Pyhän Hengen, yläpuolelle (Joh. 16:12-15; 14:26; Room. 8:26). Se on "pedon nimi" (Ilm. 13:17). Jakeiden 17 ja 18 mukaan tämän nimen luku on 666. Koska latinalaisilla kirjaimilla on lukuarvot, tarvitsee vain laskea tuossa nimessä olevien lukuarvojen summa. U- ja V-kirjaimilla on sama lukuarvo 5. Tämä ennustus viittaa antikristukseen (2. Tess. 2:3-12; 1. Joh. 4:3; 2. Joh. 7; Room. 8:3). Kreikankielinen sana "antikristus" tarkoittaa sellaista, joka "asettaa itsensä Herran Voidellun paikalle (anti = sijalla, crio = voidella)." (Konkordantes NT s. 371.) Antikristus siis sanoo olevansa Kristuksen sijainen – ja juuri sitä paavi väittää! Jos paavi esittelisi itsensä Uuden Testamentin kielellä, hän sanoisi: "Minä olen antikristus"!

Jeesus Kristus on taivaaseen astumisensa jälkeen ainoa todellinen ylimmäinen pappi taivaan pyhäkössä. **"Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystytetty ihmisen vaan Herra itse."** (Hebr. 8:1,2.) Siellä Jeesus toimii joka päivä välittäjänämme uhriverensä kautta avaten meille tietä Taivaallisen Isän armoistumelle (Joh. 14:6,13,14; Room. 8:34), jonka eteen voimme tulla milloin tahansa rukouksessa uskoen ja luottaen Jeesuksen sovintovereen. Emme tarvitse ihmistä välittäjäksi (Hebr. 4:14-5:10; 7:25; Matt. 6:6-15.) Sellaisesta opetuksesta, että välittäjäksi tarvittaisiin myös ihmistä tai "kuolleita pyhiä", sanotaan Ilm. 13:6 näin: **"Se (petos) avasi sunnsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja asuinsijaansa."** Tämä viittaa taivaassa tapahtuvaan sovitusyöhön. Dan. 8:11-14 ja 12:11 kuvataan samaa asiaa: "Hänen temppeleinsä tumeltiin" tai "turmion iljetyt".

PEDON MERKKI

Pedon merkki ei ole mikään ulkonainen merkki, jota jokaiselle ihmiselle pakotetaan vastoin hänen omaa tahtoansa. Ellei ihminen voisi kieltäytyä ottamasta vastaan pedon merkkiä, Jumalan varoitus olla ottamatta sitä olisi turha. Niitä, jotka kieltäytyvät vastaanottamasta **pedon merkkiä (arvovaltan tai sitoutumisen merkkiä)**, kuvataan näin: **"...jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon."** Ilm. 14:12. He ovat niitä, jotka ovat ottaneet vastaan Jumalan sinetin (Ilm. 7:3,4; 14:1), he ovat saaneet voiton pedon merkistä (Ilm. 15:2; vrt. Dan. 3).

Pedon merkkiin sisältyy siis Jumalan käskyjen rikkominen (vrt. Jaak. 2:10), sillä Jumalan sinetti, Hänen liittonsa merkki, on kymmenen käskyn laissa (ks. alemppaa).

Pedon merkki otetaan vastaan otsaan tai kätteen (Ilm. 13:16; 14:9). Otsa kuvaa ymmärrystä (uskoa, tietoa), käsi kuvaa ihmisen toimintaa (käskyjen pitämistä tai pitämättä jättämistä). Sen osoittaa myös 5. Moos. 11:8,18 (vrt. 5. Moos. 13:1-6), missä puhutaan **kaikkien käskyjen pitämisestä**.

Jokainen, joka ymmärtää neljännen käskyn vaatimukset ja sen järjestyksen, jonka Jumala on sanonut olevan Hänen arvovaltansa merkin, ja kuitenkin hylkää sen ja kunnioittaa sen sijaan sitä, minkä Rooma on valinnut herruutensa merkiksi, ottaa vastaan Rooman kanssa tehdyn liiton merkin, pedon merkin. Vasta sitten, kun sunnuntailaki vahvistetaan ja ihmisten täytyy valita Jumalan käskyt tai ihmiskäskyt, ne, jotka pysyvät rikkomuksessaan, ottavat vastaan pedon merkin. Vilpittömälle sunnuntainvietäjälle kuuluvat seuraavat sanat: **"Tällaista tietämättömyyttä Jumala on pitkään sietänyt, mutta nyt sen aika on ohi; hän vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parauksen."** (Apt. 17:30).

JUMALAN SINETTI

Sanoja merkki ja sinetti käytetään Raamatussa tarkoittamaan samaa asiaa (Room. 4:11). Virallisessa sinetissä täytyy näkyä kolme asiaa:

1. Lainsäätäjän nimi - esim. Abraham Lincoln
2. Lainsäätäjän virka-asema - esim. presidentti
3. Lainsäätäjän valta-alue - Amerikan Yhdysvallat.

Jumalan sinetti, Hänen iankaikkisen liittonsa merkki on Jumalan laissa; sinetin kolme ominaisuutta löytyy neljänestä käskystä 2. Moos. 20:8-11: **"Muista pyhitteä lepopäivä. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatit. Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen."** (Vrt. 2. Moos. 31:13,17,18.)

Vaikka kaikki käskyt ovat Jumalalle samanarvoisia (Jaak. 2:10), vain neljännessä käskyssä on Jumalan sinetin tuntomerkit:

1. Jumalan nimi: **"Herra, sinun Jumalasi"**
2. Arvoasema: **"Luoja"**
3. Valta-alue: **"taivas ja maa ja meri ja kaikki, mitä niissä on"**. Raamattu puhuu sapatista Jumalan **ikuisena** merkinä: **"Pitäkää kunniansa sapatit, ...sillä sapatit on sukupolvesta toiseen oleva (ikuisena) merkinä liitosta, jonka minä olen teidän kanssanne tehnyt. Siitä muistatte, että minä, Herra, olen erottanut teidät omaksi kansakseni ...Pysyköön sapatit ikuisesti merkinä liitosta..."** 2. Moos. 31:13 (vrt. jae 16,17; Hes. 20:12,20)

Jeesus sanoo: **"Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan toteuttamaan. Totisesti: laista ei häviy yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin taivas ja maa katoavat, ennen kuin kaikki on tapahtunut."** (Matt. 5:17,18.)

Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi Häneltä: **"Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, jotta saisin iankaikkisen elämän?"**

Jeesus vastasi: **"Jos haluat päästä sisälle elämään, noudata käskyjä ... 'älä tapa', 'älä tee aviorikosta', 'älä varasta', 'älä todista valheellisesti'."** (Matt. 19:16-19.)

Seitsemännen päivän sapatit on olennainen osa Jumalan lakia, **jokaviikkoisen muistuttaja Kristuksesta meidän Luojanamme ja Lunastajanamme.**

"Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. ... Kaikki syntyi Sanan voimalla. ... Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellemme. ... Hän oli täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1,3,14.)

Israelin kansalle oli luvattu lepo sen päästessä Kaanaan maahan. Samoin sapatit muistuttaa lupauksesta päästä taivaalliseen Kaanaaseen "sapatin lepoon" (2. Piet. 3:13; Hebr. 11:10,39,40; Ilm. 21:2). Se tapahtuu Kristuksen tulla takaisin (Hebr. 3:10-19; 4:1-11; vrt. 5. Moos. 4:1,2; 1. Kor. 10:11-13). Silloin päättyy ihmiskunnan historian **6000**-vuotinen erämaavaellus, joka alkoi paratiisissa syntienlankeemuksessa.

Jos teemme aikalaskelman Raamatun sukuluettelossa olevien tietojen perusteella, huomaamme, että Adamista Jeesukseen on kulunut noin **4000** vuotta (Atlas der Weltgeschichte, K. Thienemanns Verlag, Stuttgart-Wien. 1990. Myös joissakin vanhemmissa Raamatuissa on liitteenä näitä laskelmia). Siitä näemme, että maailmanhistoria on kestänyt noin 6000 vuotta. Elämme Jumalan ihmiskunnalle säätämän ajan lopussa. Puhuessaan Kristuksen takaisintulosta Raamattu sanoo: **"Herralta yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä."** (2. Piet. 3:8.)

Ymmärrätkö nyt, että **"se aika on lähellä, aivan ovela."**? (Matt. 24:33.)

Uudessa Testamentissa Jumalan kansaa kutsutaan hengelliseksi Israeliksi, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen saa hengellisen "sydämen ympärileikkauksen". (Kol. 2:11,12; Room. 2:28,29; Gal. 3:6-9,28,29; 5:6; 6:15; Room. 11:25; 1. Piet. 2:9,10.) Uusi liitto Kristuksen kanssa muuttaa jokaisen ihmisen uudeksi luomukseksi Jumalan luovalla voimalla. Tämä on ennustettu jo profetta Jeremian kautta: **"Tämän liiton minä teen Israelin kansan kanssa tulevina päivinä, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani."** (Jer. 31:33.)

Jumalan kansa tulee siis aina pitämään Hänen lakinsa: **"Lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla te on Jeesuksen todistus."** (Ilm. 12:17, vanha käännös.) Profetioissa puhdas vaimo kuvaa puhdasta seurakuntaa ja portto langennutta seurakuntaa (2. Kor. 11:2; Hes. 16; Ilm. 17; 18).

Nyt ymmärrämme Johanneksen Ilmestyksen 14:n luvun kolmen enkelin sanoman merkityksen:

1. Se kertoo meille, että tuomio tapahtuu nyt taivaallisessa tuomioistumisessa, missä päätetään iankaikkisesta elämästämme. (Jakeet 6 ja 7).

2. Se sanoo, että myös protestanttisuus on langennut (jae 8) ja **"siitä on tullut pahojen henkien työssä ja kaikkien saastaisten henkien ... pesäpaikka"**, kuten Ilm. 18:1-5 kerrotaan. Enkeli kutsuu kaikkia vilpittömiä kristittyjä: **"Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi nulle vitsauksille, joilla häntä lyödään."** (Ilm. 18:4.)

3. Se on Jumalan hyvin vakava ja rakastava varoitus koko maailmalle: kaikki, jotka kumartavat paavinvaltaa tai sen protestanttista ekumeenista kuvaa alistamalla pakotettuun sunnuntainviettoon vastoin pempäpää tietoaan, saavat pedon merkin ja kärsivät iankaikkisen kuoleman (Ilm. 14:9-11).

4. Jae 12 kertoo meille joukosta ihmisiä, jotka eivät ota vastaan pedon merkkiä. He pitävät kaikki Jumalan käskyt, myös seitsemännen päivän sapatin (vrt. Apt. 7:38), ja heillä on Jeesuksen usko.

Kestätkö sinä tuomiolla?

Ensimmäinen enkeli puhuu Jumalan tuomiosta taivaassa **ennen** Kristuksen takaisintuloa (vrt. Dan. 7:9-12; 2. Kor. 5:10), sillä jo ennen Hänen ilmestymistään täytyy ratkaista, ketkä herätetään kuolleista iankaikkiseen elämään ja ketkä elossa olevista nostetaan ylös kirrkauteen Hänen ilmestyessään (1. Tess. 4:15-17; Joh. 5:27-29; Ilm. 20:5,6). Lisäksi Raamattu puhuu tuomiosta, joka tapahtuu taivaassa 1000 vuoden kuluessa Jeesuksen takaisintulon **jälkeen**. Kaikki uskovat ottavat osaa uskottomien kuolleiden ja langenneiden enkelien tuomitsemiseen (Dan. 7:22; 1. Kor. 6:2,3; Ilm. 20:4). Tämä tuomio julistetaan ja pannaan täytäntöön 1000 vuoden **kuluttua** tuomion ylösnousemuksessa (Joh. 5:29; Ilm. 20:7-15). Kymmenet käskyt on muuttumaton mittapuuna Jumalan tuomion päivänä (Saarn. 12:13,14; Ilm. 11:18,19; Ps. 89:35; Matt. 7:21); samoin on myös Jeesuksen esimerkillinen asenne (Fil. 2:5; Room. 15:5). Hänestä sanotaan: **"Jumalani, minä täytän mielelläni tahtosi, sinun lakisi on minun sydämeissäni."** (Ps. 40:9.)

Vrt. Joh. 6:38; 4:34; Hebr. 10:9; Luuk. 22:42.) Rukoilemme kyllä "Isä meidän" -rukouksessa: **"Tapahtukoon Sinun tahtosi"**, mutta saako Jumalan tahto toteutua sinun elämässäsi? Raamattu sanoo: **"Synti merkitsee Jumalan lain rikkomista."** (1. Joh. 3:4), ja **"Synnin palkka on kuolema."** (Room. 6:23.) Kun vielä kuulemme profetan sanat: **"Voiko nubialainen muuttaa ihonsa väriä tai panteri täpliään? Yhtä mahdotonta on teidän tehdä hyvää, niin syvälle pahaan te olette juurtuneet!"** (Jer. 13:23; vrt. Room. 7:24) ja kun ajattelemme omaa elämäämme, niin meidän täytyy todeta, ettei meillä itsessämme ole mahdollisuutta paeta Jumalan tuomiota ja iankaikkista kuolemaa. Kuitenkin Jumala on valmistanut **pelastuksen tien** kaikille saatana orjuudessa oleville. Tämä Jumalan rakkaudessaan osoittama tie on **"JESUS KRISTUS"**.

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen usko, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän." (Joh. 3:16.) Golgatan kumpu on muistona tästä käsittämättömästä uhrista, joka vaadittiin sovituksesi Jumalan lain rikkomisesta. Siksi emme saa pitää syntiä vaarattomana (Room. 6:15 s.j.). Jumalan armontarjous on äärettömän kallisarvoinen, ja sen vastaanottamiseen tarvitaan sinun suostumuksesi ja täydellinen antautuminen Jumalalle. Jeesus sanoo: **"Minä ollen te, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani."** (Joh. 14:6.) Elämällään Jeesus näytti meille tien Isän luo ja ikuisen elämään.

LAHJAKORTTI

Hyvä lukija! Jos haluat tietää enemmän asioista, joista tässä lentolehteisessä on kerrottu, tarjoamme Sinulle ilmaiseksi (merkitse rasti!):

Kirjekurssin "Tunne Raamattusi"

Tämä kurssi auttaa Sinua ymmärtämään Raamattuasi paremmin. Kurssin käytyäsi saat ilmaiseksi Ellen G. Whiten kirjan "Suuri Taistelu". Siinä kerrotaan Raamatun toteutuneista ennustuksista ja myös niistä ennustuksista, jotka viittaavat nykyaikaan ja tulevaisuuteen.

Raamattutunteja luonasi sopimuksen mukaan.

Nimi: _____

Osoite: _____

Puh: _____

Ole hyvä ja lähetä kuponki osoitteella:

Raamattuopisto Biblia
Mastotie 10
37800 Toijala

Tai soita puh. (03) 5425100

Tai lähetä sähköpostia: info@spaup.org

Teille ei muodostu tästä mitään muita kuluja eikä velvoitteita!

Miten saavutamme iankaikkisen elämän Kristuksen kautta?

Jeesuksen vastaus on sama tänään kuin ennenkin: **"Noudata käskyjä ... ja seuraa minua!"** (Matt. 19:17,21, Vrt. 1. Piet. 2:21-25; Ilm. 14:4.)

Jeesuksen seuraaminen merkitsee, että tutkimme Hänen elämänsä Pyhästä Raamatusta (Joh. 5:39; 8:31,32) ja noudatamme Hänen sanojaan (Joh. 3:36; Hebr. 5:8,9; 11:8 s.j.; Jaak. 4:7; Room. 16:26).

Silloin Pyhä Henki vaikuttaa meissä niin kuin helluntaina, kun ihmiset tunnustivat syntinsä ja huusivat: **"Mitä meidän pitää tehdä?"** Pietari vastasi: **"Kääntykää!"** ja toisessa kohdassa: **"Katukaa siis syntejämme, jotta ne pyyhittäisiin pois!"** (Apt. 2:37,38; 3:19.)

Jumalan laki näyttää meille peilin tavoin synnin tahrat (Room. 4:15; 3:20; 7:7), jotka Jesus haluaa pestä pois sovitusverellään. Silloin ihmisessä syntyy vastarakkaus Jumalaa kohtaan.

Jeesus sanoi syntisestä naisesta: **"Hän sai paljon syntinsä anteeksi, sen vuoksi hän rakasti paljon."** (Luuk. 7:47.) **"Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä... Sillä (vasta-) rakkaus Jumalaa on se, että pidämme hänen käskyjään. Ja hänen käskyjään eivät ole raskaat."** (Joh. 4:19; 5:3.)

Rakkaudessa Kristus kohtaan meissä kasvaa sitten myös Jumalasta lähtöisin oleva voima, jolla voimme voittaa synnin. **"Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. ... (Isä) ... antaa teille toisen puolustajan, ... Tämä puolustaja on Totuuden Henki."** (Joh. 14:15-17.)

Rakkaus ja meille annettu Pyhän Hengen voima auttavat meitä voittamaan synnin niin kuin Jeesuskin voitti (Joh. 15:10; 1. Joh. 5:4,5; Ilm. 3:21).

Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi tuleminen takia (Fil. 2:5-8; Joh. 16:28) voimme olla varmoja siitä, että Jumala tietää, paljonko voimaa Hänen täytyy antaa meille täyttäksemme Hänen vaatimuksensa ja voitaaksemme synnin heikentämän lihamme kiusaukset.

"Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaiseksi. Siten hän kykeni kuolemaan ristimään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina. ... Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit." (Hebr. 2:14-18).

Voimme saada tämän synnin voittavan voiman vain, jos uskomme Jeesuksen esimerkilliseen vanhurskauteen (synnittömään elämään langenneissa ihmislihassa, Joh. 6:28,29; vrt. Room. 8:3; Hebr. 4:15) ja otamme Hänet uskossa vastaan omana edestämme uhrattuna Vapahtajanamme (Joh. 3:16; 1:29).

"Pakene henkesi edestä!"

1. Moos. 19:17

"Siksi me voimme entistä lujemmin luottaa profeetalliseen sanaan. Ja hyvin teette tekin, jos kiinnitätte katseenne siihen kuin pimeässä loistavaan lamppuun, kunnes päivä sarastaa ja kointähti syttyy teidän sydämissänne."

2. Piet. 1:19

"Te kyllä tutkutte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän - ja neidän juuri todistavat minusta." Joh. 5:39

"Juutalaiset olivat täällä avarakatseisempia kuin Tessaalonikassa. He ottivat sanan halukkaasti vastaan ja tukivat päivittäin kirjoituksia, pitikö kaikki paikkansa." Apt. 17:11

"Älkää väheksykö profetoimisen lahjaa. Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää. Pysykää erossa kaikesta pahasta. Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan ja varjellakoon koko olemuksenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne, niin että olette nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen tulla. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa. ... Herran nimeen minä vaadin, että luette tämän kirjeen kaikille veljille."

1. Tess. 5:20-24,27

Jeesus ei kuollut omien syntiensä tähden, sillä on kirjoitettu: **"Suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas symistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden."** 2. Kor. 5:21. (Vrt. 1. Joh. 3:5; Joh. 8:46.)

Tämä tarkoittaa kuitenkin, että me kadumme rikkomuksiamme, tunnustamme ne ja käännymme pois synnistä (Jumalan lain rikkomisesta) ja seuraamme Häntä. (Snl. 28:13; 1. Joh. 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1. Piet. 2:21; Matt. 10:34-39.)

Usko ja katumus ovat Jumalan lahjoja niille, jotka etsivät niitä vilpittömällä sydämellä. Jumala vaikuttaa ne meissä Pyhällä Hengellään, jos vain annamme Hänelle siihen mahdollisuuden. Usko syntyy Jumalan sanan julistuksesta ja tutkimisesta (Room. 10:17).

Jeesus sanoi: **"Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta."** (Joh. 5:39, vanha käännös. Vrt. Luuk. 24:25-27; Joh. 2:22; Room. 16:26; Apt. 17:11,12.)

Jumalan ihmeellisesti toteutuneiden ennustusten tutkiminen (vuosisatoja ennen kerrottu maailmanhistoria ja Hänen Poikansa ihmiseksi tuleminen) vahvistaa uskoamme Kristuksen kautta tapahtuvaan jumalalliseen lunastussuunnitelmaan, ja saamme niistä varman perustuksen uskollimmelle vielä toteutumistaan odottaviin ennustuksiin (2. Piet. 1:19-21). Meille on luvattu näkymätön jumalallinen Opettaja tutkiessamme avoimin mielin Jumalan sanaa: **"Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut. ... Hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden. ... Sinun sanasi on totuus."** (Joh. 14:26; 16:13; 17:17.)

Se, joka hylkää Jumalan armotarjouksen ja tietoisesti torjuu totuuden sanan, eikä lue eikä tutki sitä, ei saa Jumalalta pelastavaa uskon voimaa. Hän on lopulta ikuisesti kadotettujen joukossa (Jer. 6:17-19; 9:12-15; Hoos. 4:6).

"Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu voimaa, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta." (Jaak. 1:5.)

Jeesus sanoi: **"Pyytäkää, niin teille annetaan. ... Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät."** (Matt. 7:7-11.)

Rukoilkaamme Daavidin tavoin: **"Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki"** (Ps. 51:12; vrt. Ps. 139:23,24.)

Vilpittömästi uskova ja rukoileva ihminen saa kokea: **"Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa."** (Fil. 4:13.)

Vain jos me seuraamme vilpittömästi Jeesusta ja luotamme Häneen elävänä Vapahtajanamme, meille kehittyä Hänen kaltaisena luonne ja olemme valmiita Hänen tullessaan. **"Tämän liiton minä teen heidän kanssaan tulevana aikoina, sanoo Herra: minä asetan lakini heidän sydämeensä, kirjoitan sen heidän sisimpäänsä."** Hebr. 10:16. (Vrt. Jer. 31:33.)

Muistatko, miten ihmisten kuuliaisuutta koeteltiin Eedenin puutarhassa hyvän- ja pahantiedon puun hedelmän suhteen? (1. Moos. 2:16,17.)

Ajan lopulla kuuliaisuutta Jumalan laille koetellaan taas yhdellä nimenomaisella käskyllä. (Jaak. 2:10.)

Muoin vjeteevä käärme kysyi: **"Onko Jumala todella sanonut...?"**

Miten tuhoisia seurauksia tuosta tottelemattomuudesta koituikaan ihmiskunnalle! (1. Moos. 3.)

Jumalan vastustaja kylvää jälleen epäilyksiä Jumalan selvää käskyä kohtaan kysyen: **"Ottaako Jumala todella seitsemännen päivän sapatin niin vakavasti?"**

Kun meille selviää, että sunnuntain vjetto perustuu vain ihmiskäskyyn, meidän tulee muistaa Jeesuksen sanat: **"Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä enustanut... Turhaan he minua palvelevat, kun opettavat oppejaan, ihmisten tekemiä käskyjä... Te olette hylänneet Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöjä."** (Mark. 7:6-9.)

Jumala kehottaa kansaansa myös profetta Hesekielin välityksellä: **"Älkää eläkö niin kuin isänne, älkää jatkako heidän menoaan, [perimätietoaan] älkää saastuttako itseänne palvelemalla heidän epäjumaliaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Noudattakaa minun säädöksiäni ja totelkaa minun määräyksiäni, eläkää niiden mukaan. Pitäkää pyhänä minun sapatini, olkoon se merkinän liitostamme ja muistuttakoon se teitä siitä, että minä olen Herra, teidän Jumalanne."** (Hes. 20:18-20. Katso myös Jer. 9:12,13.)

Ihmisten käskyt ja perinteet eivät vapauta meitä tästä kristillisestä periaatteesta: **"Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä"** (Apt. 5:29; 4:19).

Kumman valitset: Herran sapatin vai paavillisen sunnuntain? (Jer. 10:2; 1. Kun. 18:21; 1. Sam. 15:22,23.)

Pyhä Henki sanoo meille: **"Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne. Se, joka pääsee levon maahan, saa levätä kaikkien töidensä jälkeen, niin kuin Jumalakin työnsä tehtyään. Pyrkikäämme siis kaikin voimin tuohon (sapatin) lepoon, ettei yksikään lankeaisi seuraamaan noiden niskoittelijoiden esimerkkiä..."** (Hebr. 4:7,10,11.)

Vain ne, jotka pysyvät uskollisina Jumalalle, pelastuvat. Heistä Raamattu sanoo: **"Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä, niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen."** (Ilm. 14:12.)

Kauheat vitsaukset ja tuomiot kohtaavat pian kaikkia ihmisiä, jotka ottavat vastaan pedon merkin, sen nimen tai sen nimen luvun, tai kumartavat petoa ja sen kuvaa (alistuvat Jumalaa vastustavan uskonnollis-poliittisen vallan alle). Se, joka vastoin Jumalan varoituksia ja selvästi ilmaistua tahtoa asettuu vastustamaan Häntä, ottaa vastaan pedon merkin. (Ilm. 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21.)

Tämä sanoma tuomion ajasta voi synnyttää pelkoa, mutta todellisuudessa se on rakastavan Jumalan pelastussanoma. **"Hän... ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät."** (2. Piet. 3:9.)

Jokainen rehellinen ihminen saa kokea: **"Herran pelko on tiedon perusta."** (Snl. 1:7; Luuk. 12:4,5; 2. Moos. 20:20.)

Pelko aiheutuu synnistä. (1. Moos. 3:10,11.)

Kun olemme ottaneet vastaan syntiemme anteeksiannon Jumalan rakkauden kautta Jeesuksessa Kristuksessa, saamme kokea tämän: **"Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. ... se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä."** (1. Joh. 4:17-19.)

Kadotettuna olemisen tunne muuttuu pelastusvarmuudeksi, Jumalan pelkääminen kunnioitukseksi ja rakkaudeksi. Toivottomuuden tilalle tulee päämäärätietoisuutta, pelon sijaan Jumalan lupauksen täyttymyksen iloinen odotus. Jumalan armotarjous, mahdollisuus katumukseen ja kääntymykseen, on voimassa enää vain vähän aikaa! Käytä tämä aika vakavaan oman tilanteesi tutkimiseen ja käännä Jumalan puoleen, sillä armon aika päättyy ennen Jeesuksen takaisinluloa. Ajan merkit kertovat, että olemme hyvin lähellä tämän maailman historian viimeisiä hetkiä!

"Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. ... Pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänsä." (2. Piet. 3:10,14. Vrt. Jes. 55:6-9; Mat. 3:17-20.)

"Tässä on lopputulos kaikesta, mitä nyt on kuultu: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskyjään. Tämä koskee jokaista ihmistä. Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista." (Saarn. 12:13,14.)

